

PARLAMENT DE CATALUNYA

Anna Erra i Solà
Presidenta

Lliurament de la Medalla d'Honor del Parlament, en la categoria d'or, a la secció de futbol femení del Futbol Club Barcelona

Palau del Parlament, 13 de setembre de 2023

President i membres del Govern de la Generalitat, membres de la Mesa i diputats del Parlament, expresidents del Parlament i de la Generalitat, autoritats i jugadores de l'equip femení, president i membres de la junta del Futbol Club Barcelona, benivolgudes i benivolguts, en primer lloc vull agrair-vos molt sincerament la vostra presència en aquest acte en què atorguem la Medalla d'Honor del Parlament de Catalunya.

Com ja sabeu, aquesta medalla és la màxima distinció que concedeix la seu de la sobirania del poble de Catalunya a personalitats i institucions que són mereixedores d'un reconeixement especial.

Per a qualsevol nació del món, i la catalana no n'és una excepció, els reconeixements com els d'avui són fonamentals, perquè tota la comunitat humana es construeix a partir de referents i símbols que inspiren confiança, admiració i sentiment de pertinença, perquè és a través d'aquests referents i d'aquests símbols que, d'alguna manera, es revela quines fites lloem com a país i quines persones o entitats acaben formant part del nostre imaginari col·lectiu.

En aquest sentit, em fa molta, moltíssima, il·lusió atorgar-vos enguany aquesta medalla, atorgar-la a l'equip femení del Futbol Club Barcelona. M'hi referia en la meua compareixença per anunciar aquesta decisió el passat mes de juliol: sou pioneres i un exemple a seguir. Amb el vostre esforç, determinació i *fair play* heu aconseguit els èxits esportius més somiats en la vostra disciplina, uns títols i un palmarès que ens han fet vibrar, emocionar, i que han posicionat el club, la ciutat de Barcelona i Catalunya a escala mundial.

Vosaltres, potser sense voler-ho, us heu convertit en una de les cares més visibles del nostre país a l'exterior. Però el vostre exemple transcendeix l'àmbit esportiu. Amb vosaltres hem viscut una autèntica transformació social i cultural en clau de gènere, i us heu guanyat a pols un lloc preeminent en un món, el futbol, que estava

PARLAMENT DE CATALUNYA

Anna Erra i Solà
Presidenta

injustament reservat als homes, o, millor dit, en un món en què a la dona se l'havia injustament invisibilitzat.

Avui, la pràctica i la popularitat del futbol femení és certament un fet, a casa nostra. Però voldria assenyalar, i ja s'ha dit, que en altres latituds, com a l'Afganistan, per exemple, que les dones juguin al futbol està prohibit, i moltes d'elles, moltes jugadores, s'han hagut d'exiliar davant l'amenaça de mort. En canvi, les noves generacions creixen, n'estic convençuda, havent normalitzat que el futbol, en totes les seves categories, és una cosa tant de dones com d'homes.

Aquest canvi de percepció, al meu parer, és transcendental i marca un punt d'inflexió en el procés de construcció d'una societat lliure de discriminacions, estereotips i prejudicis per raó de gènere. Però això no ha estat fruit de la casualitat o d'una mà invisible que ha fet canviar el curs de la història. Si som on som és gràcies, sobretot, al moviment feminista i a persones, entitats, institucions i clubs esportius, com el Barça, que s'hi van comprometre temps enrere. I també a les famílies i les mateixes jugadores, que, amb persistència i conviccions fermes, heu treballat per fer arrelar uns canvis en l'esport femení que ens semblaven impensables només fa uns anys. Res de tot això ha estat fàcil ni s'ha aconseguit d'un dia per l'altre.

Ara vivim un moment de canvis en l'esport d'elit, i, per extensió, en l'esport de base. Per què ho dic? Us poso només un exemple personal. Formo part d'una generació de dones que vam trobar-nos molts obstacles i mancances en la pràctica de l'esport femení. En el meu cas, com a jugadora de bàsquet, havíem d'entrenar, i em sembla que ha estat l'Alèxia qui ha dit que això encara passa, a quarts d'onze de la nit, perquè abans tenia preferència l'equip masculí, malgrat que ells estaven en una categoria inferior. Vosaltres esteu canviant totes aquestes pràctiques i esteu transformant la societat; heu fet caure estructures velles, concepcions i visions antigues del món de l'esport.

Tot i això, malgrat els avenços, seria un error majúscul caure en l'autocomplaença. Queda molta feina per assolir aquesta plena igualtat entre dones i homes, en el futbol, en l'esport i, malauradament, també en la societat. Encara hi ha molt camí per recórrer. L'equiparació salarial, la conciliació, la presència de dones en llocs de direcció o de responsabilitat en clubs i institucions, el patrocini i la publicitat o la cobertura mediàtica dels esdeveniments esportius femenins són alguns exemples en què com a mínim hi ha marge de millora. De fet, som conscients que esteu en vaga; esperem que les negociacions arribin a bon port ben aviat.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Anna Erra i Solà
Presidenta

Com a presidenta del Parlament, vull aprofitar per interpel·lar les diferents formacions polítiques, moltes aquí presents, el Govern, el món local i la resta d'actors públics i privats del país a no defallir. Conjurem-nos per seguir avançant en la incorporació i el desenvolupament de la perspectiva de gènere en qualsevol àmbit de la nostra societat.

Aquest camí, diguem-ho alt i clar, requereix fermesa i convicció, perquè les diverses manifestacions del masclisme i les estructures patriarcals encara perduren en moltes actituds, en molts comportaments i decisions que ens afecten, en el futbol i a tot arreu; una xacra que ha trobat el seu altaveu i refugi, diguem-ho també alt i clar, en els partits populistes i els moviments antidrets, uns actors que en l'esfera pública qüestionen la diversitat i el pluralisme i assetgen els principis liberals i democràtics que sustenten el nostre sistema polític.

Aquest parlament s'ha tornat a posicionar recentment pel que fa a drets i igualtats entre homes i dones. Va ser el passat 1 de setembre, i va ser amb relació als fets lamentables i vergonyants de la final de la Copa del Món Femenina de Futbol. Però és un posicionament que es fa extensiu a tot el món de l'esport. No és res més que la constatació que la pràctica esportiva i qualsevol altra esfera de la nostra vida han d'estar lliures de violències masclistes. Que mai més un esdeveniment esportiu femení es vegi eclipsat per un acte masclista.

I acabo. Voldria donar les gràcies als equips tècnics i a la directiva del Futbol Club Barcelona per haver sabut construir un equip tan competitiu i tan admirat, fent una aposta decidida en aquest sentit i posant els recursos necessaris per fer-ho possible.

I a vosaltres, jugadores, voldria traslladar-vos una vegada més des d'aquest faristol el meu, el nostre, més sincer agraïment i la nostra admiració. Felicitats per aquesta merescudíssima Medalla d'Honor, que sempre us acompanyarà i de la qual ens sentim molt orgullosos. És un reconeixement pels vostres èxits esportius, que són molts; perquè el futbol és la vostra passió i se us nota; per la vostra èpica; perquè sou la punta de llança del futbol femení; perquè contribuïu al seu prestigi; perquè sou un referent per a la nostra canalla –els nens i nenes d'aquest país us admiren, parlen de vosaltres i aspiren a seguir el vostre exemple; perquè els feu veure que tot és possible amb esforç, compromís i tenacitat; perquè amb vosaltres i amb aquest equip hi ha hagut un abans i un després en l'esport femení.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Anna Erra i Solà
Presidenta

No hi ha cap dubte que amb aquest extraordinari equip femení s'ha posat en relleu, ara més que mai, que el Barça és més que un club.

Visca el Barça femení i visca Catalunya!